

מכתבים למערכת

למלחמת התאחדות התימנים בפועלים תימנים במחנה יהודה

מדי פעם בפעם מופיעים בדואר היום רשימות מכתבים נגד חברי ההסתדרות במחנה יהודה. מוזן שהשפעת אנשי ההתאחדות במי החיל לרדת, מוזן שלחלק גדול של חברינו התימנים הובר שאין דרכם דרך ההתאחדות, אשר נכלו נתנה את ידה לשינוי הפועלים ולאכרים המעסיקים לאלמים פועלים זולים, מוזן שחברינו התימנים סתם הלכים רעים ובמלים במושבות ובערים, התחילו אלה במלחמה בלתי מוסקת בחברינו, באשר הנם חרשים ואינם בעלי בתים ומגרשים — ולכן למרות חוקת המושב והנסיון של השנים האחרונות הם שוללים ממנו את זכות הבחירה. שנית, ההנהיג בנתה בחים לחלק מהתגרשים, והצרימים הצבוריים נתמנו — ברור שהזכות על הצרימים הללו היא לבעלי המשפחות מבין החרשים, ולמרות שבישיבה המשוחפת של שני הועדים עם בא נח ההנהיג חוסכם והחלש על חלוקת הצרימים ומסירתם לחברינו החרשים — משתדלים, הועד הזמני ואנשי שלומם בכל הדרכים להפריע להכנסת החברים הללו לצרימים והם מסדרים בהם אנשים שאינם זקוקים לנמרי לדירות הללו ואשר רק מתוך סתם מפני חקיים השכונה הם נשמעים להם, ועיי זה הם גורמים להתרונות ולסכסוכים בלתי מוסקים.

במקום לעזור לסדר המשפחות החדשות הללו בשכונה עיי הפרשה שטח קרקע להתישבותם, אשר הודות להגדלת שטח ההשקאה ישנה אפשרות לכך מבלי לנגוע בנסוס התושבים, ולדרוש יחד את הרחבת השכונה — מסדרים אלה הפגנת כלפי הקקיל ומריצים מכתבים מזויפים להנהיג ברשימה להוציא את החברים הללו מהשכונה מפיצים דבות על טובי חברינו, הממלאים את חובתם הצבורית בנאמנות ובמסירות, ידוע למשל לכולם וגם לאנשי ההתאחדות שלא החי נמוך בנה לו בית, אלא אביו, ושהבית נבנה רק עיי פועלים עברים עיי הבנאי זכריהו עצמה.

ולבסוף, לא פעם הצענו שתבוא ועדה מוסמכת ותברר את כל הסכסוכים בשכונה, ובישיבה המשוחפת קבלו שני הצדדים לשמור על השלום והסדר בשכונה, ואנו מצדנו השתדלנו ונשתדל גם למלא אחרי ההתחייבות הזאת, וכל מעשיהם ודבותיהם של אנשי ההתאחדות לא ישנו את דרכנו והתנהגותנו, אנו מעונינים בהסתחות ובפתיחת שכונתנו, ולכן נקדיש לזה את כל מרצנו וכחננו, אבל לא נסכים ונלחם נגד כל אי צדק וקסוח וכויות חברינו גם להבא, וחקתנו היא שכל הישוב יעמוד לימינו, כי נלחמים אנו בעד שווי זכויות של כל חבר — אם זחיק הוא או חרש, בעל רכוש או חסר רכוש, בעל השקפה זו או אחרת, ועד הפועלים במחנה יהודה.

זריזות השורה

בדברי קיים מיום 25 לאוקטובר פרסם החי דלית סליסון שבו הוא מעדיק מהעתון של פועיצ השמאליים כרוז, שכאילו הוצא עיי הסבא של הקנדרוס מפעם מסלנת פועיצ (המאוחדים עם צ. ס.) לבחירות האחרונות לעירית לודו. בשביל החי דלית ברור, שמה שפורסם בעתונם של פועיצ השמאליים הוא בבחינת, קודש קדשים שאין להרהר אחריו ושעל פועיצ (המאוחדים עם צ. ס.) חרה האחריות בעד הכרוז הזה.

כדאי לכן לשאול את החי דלית ואת מערכת הדברי: מאימתי זה אצלם פועיצ השמאליים, בני סמכאי כאלה, שידפסו את כל מה שהם מפרסמים, מבלי לחכות אפילו עד שהצד שכנגד יפרסם את מה שיש לו להניד באותו הענין? האם הקוריספונדנציות הפלשתיות נאיות הן שהוכיחו למערכת הדברי שאפשר לסמוך על ידיעותיהם ועל ישרם היוורנליסטי?

האם אי אפשר עיי התכסוסים של פועיצ השמאליים להניח, שכל הכרוז הזה הוא מעשה זיוף רק בכדי לנצל אותו במובן הספלנתי? ואם אפילו נכון הוא הדבר, שהסבא של החבר עשה מה שעשה, במה אשם הנכד, ובמה זה אשמה מסלנתו של הנכד? ומדוע זה שכח החי דלית להראות על המקור ממנו שאב את ידיעותיו? אדרבה, ידע הקהל מאיזה מקורות ניזון החי דלית, אבל ירשוני נא שאלה קמנה: אנו שמחים מאד בזמן שבעל הכרוניקה של הדברי גובר מפעם לפעם גם בתנודע על הזועלים היהודית בפולין, סוים נמר צאם בין קוראי, דברי מספר לא קטן של חברים המעונינים בזה, אבל המוכרח זה תמיד להיות רוקא המבוער והמנונה, האין לנמרי למצוא שמה גם דברים חיוביים, משמחים?

נ. מלך

השרונות זריזה

א) אמת הדבר, כי הכרוז של הסבא הלודיאלי לקוח מעת-נמ של פועיצ השמאליים בורשה ואין אני נוח להמיל בהעתקה של תעודה, שנדפסה על כל דקדוקיה ותניה, את חשדיו האוציאמתיים בייס (קוריספונדנציות פלשתיות) של החי נ. מלך, רק משום שנתפרסמה בעתונם של פועיצ שמאל.

ב) החי נ. מלך לא הוכיח לי, כי התעודה היא מזויפת, כשם שלא הוכיח לי, כי הכיח הזה למובת הרשימה 16 של פועיצ צ. ס.ב לודו נתפרסם נגד דעתה של הספלנתה או נגד רצונו של ראש מועמדות, דיר קרויש.

ג) לעומת הנחותי של החי נ. מלך המעוטרות במיטני-שאלה נפלתו רשות לעצמי לרניה, כי הכרוז איננו מעשה זיוף של פועיצ שמאל, אם גם לו ולהם עצמם ברור למדי, שהם פרסמו אותו, רק בכדי לנצל אותו במובן ספלנתי.

ד) החי נ. מלך אומר גם להב-איש את ריחי בעיני הקורא והוא מצביע עלי לאמר: אדרבא, ידע הקהל מאיזה מקורות ניזון החי דלית, אי לואת אורה ולא אבוש בשבעה הפילוסופים של בני השיסין שנפרסמו בדברי היחי ניזון ממקורות שונים ומשונים ושם הובאו לקוסים מתוך בעסריאונג ארבייטער שטימער, ארבייטער שטימער הקומוניסטי, ארבייטער שטימער, סאלקסצייטונג הבונדאית, סארווערפס, עמעס ו.שטערן, לקמתי מתוכם אשה לקמתי אף על פי שבשביל החי דלית ברור, שלא כל המתפרסם בהם הוא קודש קדשים שאין להרהר אחריו, ועל השאלה למה לא המתנתי, עד שהצד שכנגד וכרי אענה בקצרה: בנותי שבעולם שאין הצדדים שכנגד מודררים להודות במזימה ומצא שאילו המתנתי לכך לא הייתי אולי מניע לכלל-כחיבה לעולם, יסולח לי אפוא תמא, הוריות, אם גם החי נ. מלך לא הואיל למרש במה ועל מה היא השורה...

דלית